

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਸ਼. ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਰਰੀਤ ਕੌਰ। ਇਹ 18 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੀ. ਗੁਰਮੀਤ ਟਿਵਾਣਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਐਡੀ. ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਸੰਗਰੂਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਹਰਰੀਤ ਕੌਰ, ਤਤਕਾਲੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਸੰਗਰੂਰ। 18 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮਾਰਕ 'ਏ' ਅਤੇ ਮਾਰਕ 'ਬੀ' ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) **ਜਗਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ** ਬਨਾਮ **ਸਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ ਜੇ

ਚੰਦਰ ਭੂਸ਼ਣ ਆਨੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2014 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 582

30 ਜਨਵਰੀ 2014

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 - ਐਸ.13-ਏ - ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 - ਆਰਡਰ 21 - ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ਡ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ — ਮਲਕੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ — ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — SLP ਨੂੰ ਵੀ 2012 ਵਿੱਚ

(Mahesh Grover, J.)
ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ — ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਮਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ
ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ — ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ — ਸਮੀਖਿਆ

ਦਾਇਰ - ਫਿਰ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਸਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ
- ਖਾਰਜ - ਰੋਕੀ ਗਈ - ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ - ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ - ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ
ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ
ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ -
ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ -
ਪੇਸ਼ੇਵਰਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸਨਮਾਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ
ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ
ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੀ ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦੀ
ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ
ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ
ਸਲਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਸ਼ਨ ਕੀਤਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਜੋ ਨਾ ਹਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ
ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਰਾ ਲੱਗ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਮ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ
ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਦਾ
ਤਾਜ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ
ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ
ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ
ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਆਂਇਕ ਡਿਸਪੈਂਸੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ

ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਪੁੰਸਕ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ

ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਬੋਲੋੜਾ ਬੋਝ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 28)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਿਰਫ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜੈਕੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਫਾਰਮੂਲਾ) ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।

(ਪੈਰਾ 30)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 1(j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

(ਪੈਰਾ 31)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

(ਪੈਰਾ 33)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

(Mahesh Grover, J.)
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ

ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 34)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ।

(ਪੈਰਾ 35)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਬੇਚੈਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗ ਜਾਣ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 45)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(ਪੈਰਾ 46)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਕਰੇ।

(ਪੈਰਾ ੪੭)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਐਮ.ਵਡੇਹਰਾ ।

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 29.05.2013 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਮਿ੍ਤਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਉਹ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਪਾਰਟੀ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ ਗਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, *ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ* ਵਰਗੇ ਮੁੱਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 31.10.2001 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੁਦ 30.10.2001 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭੱਲਾ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਲਾਟੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਜਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ ਭਾਵ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(Mahesh Grover, J.)

(6) ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ SLP ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ

02.01.2014 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਲੀਬਿਤ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਹੈ। ਕੇਸ।

(8) ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 2012 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 3615 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਿਆਂਇਕਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ:-

“ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਏਗੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

(9) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ

ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 2010 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 6651 ਵਿੱਚ 04.03.2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਲ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਸਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ SLP ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪੈਰਾ) , ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਅਤੇ ਡਾ. ਡੀ.ਐਨ. ਮਲਹੋਤਰਾ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਾਖਿਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 31.3.2005 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1.4.2005 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਡਾ. ਡੀ.ਐਨ. ਮਲਹੋਤਰਾ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 1965 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1968 ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ

(Mahesh Grover J.)

ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਚ. ਐਕਟ ਦੇ)।

ਦੀਪਕ ਸੂਰੀ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ/ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

- (i) ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (hh) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ;
- (iii) ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iv) ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ ਰੁਕਾਵਟੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (hh) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੀਪਕ ਸੂਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(10) ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 29 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਅਹਾਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ

ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਪੈਡਿੰਗ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਭਾਵ 2010 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 6651 ਸਿੱਖ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ।

(11) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਵਕੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ, ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਵਾਰਾਗਰਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੀ ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਜੋ ਨਾ ਹਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਰਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਮ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਦਾ ਤਾਜ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) ਫਾਂਸੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

(Mahesh Grover v.)
ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(14) ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਬਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਵੱਕਾਰ. ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(15) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2004 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1108 1115 ਵਿੱਚ 09.05.2011 ਨੂੰ **ਓ.ਪੀ.ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ** ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਰਤਵਾਂ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੈਰੇ 31 ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ 32 ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“31) ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜੱਜ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦਾ ਉਸਦੇ/ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸੇ ਦੁਆਰਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਦਭਾਗੀ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾ/ਦੁਰਾਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲੱਗੇ। ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤੱਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II, ਭਾਗ VI ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

32) ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਡੌਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਉਣ।

(16) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“1. ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਗ਼ੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ।

2. ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਮਾਣ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

3. ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੱਜ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਸੰਚਾਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ।

4. ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਵਿਰੋਧੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਸ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਫੇਦਇੰਟ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੂੰਹ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ, ਅਤੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ।

5. ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

6. ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ੀ, ਕਾਰਵਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਕੱਲਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ-ਪੁੱਤਰ, ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।, ਪੋਤਾ-ਪੁੱਤਰ, ਚਾਚਾ, ਭਰਾ, ਭਤੀਜਾ, ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਪਤੀ, ਪਤਨੀ, ਮਾਂ, ਧੀ, ਭੈਣ, ਮਾਸੀ, ਭਤੀਜੀ, ਸਹੁਰਾ, ਸੌਂਸ, ਜਵਾਈ, ਜੀਜਾ, ਨੂੰਹ ਜਾਂ ਭਾਬੀ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਦਾਲਤ, ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

(*Mahesh Grover J.*)

ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਜੱਜ, ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।

7. ਵਕੀਲ ਅਜਿਹੇ ਰਸਮੀ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੈਂਡ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

8. ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। “ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ”, ਜਿਸ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਫਿਲਹਾਲ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ, ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਲਾਅ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ “ਅਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ” ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਫੀਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

(17) **ਬਲਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਰਮਾ** ¹ **ਬਨਾਮ ਆਰ.ਡੀ.ਸਕਸੈਨਾ** ਵਿੱਚਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

“ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਉਣ। ਗਰੀਬ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਿਤ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਪੇਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
.....।

(18) ਵਿਲੀਅਮ ਰੀਸ ਸਮਿਥ ਜੂਨੀਅਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਸਟੈਟਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, “ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੈਤਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਗਾਹਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼

ਜੀਵਨ।" ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਬੈਚ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਹਿਯੋਗ।"

(19) ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤ।

(20) **2013 ਦਾ COCP ਨੰਬਰ 488 (ਡੈਲੇਕ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਪਰਸ਼ਾਦ)** ਇੱਕ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ (ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ, 1973. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਚਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 30 ਨਵੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਮਹੀਨਾ-ਮਹੀਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਰ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 10^{ਵੇਂ} ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮਾਲਕ ਹੈ।

(21) ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਸਨ। (Mahesh Grover, J.)

(22) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲਈ।

(23) **2013 ਦੇ COCP ਨੰਬਰ 1784 (ਜੋਤਸਨਾ ਬਨਾਮ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ)** ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। RSA ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 30.6.2013 ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਰੀ ਹੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਭੈਣ ਦਾ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਮਾਲਕ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਭੈਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(24) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 (ਵਿਰੋਧੀ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਭੈਣ, ਜੋ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਆਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ

ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

(25) 2012 ਦੇ COCP ਨੰਬਰ 2352 (ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦੇਵ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2011 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 2268 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 31.7.2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 10^{ਵੇਂ} ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ । ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਜੇ ਵੱਲੋਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਜੀਜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੁਆਰਾ 1.6.2012 ਤੋਂ 3,600/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ). ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਜਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਚਾਲ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਜਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(26) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(27) ਇਹ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਨੈਤਿਕ ਸਲਾਹ ਦਾ

(Mahesh Grover, J.)
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(28) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੰਭੀਰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਉਹ ਸਮਾਜ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਪੁੰਸਕ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਬੋਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(29) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(30) ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ-ਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ। (ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ) ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਨੂੰ ਤੂੜੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।

(31) ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 7 ਨਿਯਮ 1(j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 7 ਨਿਯਮ 11 CPC।

(32) ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 1(j) ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 1(j) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅੰਤ

ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ।

(11) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:-

- (a) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;
- (b) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
- (c) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ ਪਰ ਮੁਦਈ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;
- (d) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- (e) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (f) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(33) ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

(34) ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

(Mahesh Grover, J.) ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(35) ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ.

(36) **ਰਾਧਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ** ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **MY ਸ਼ਰੀਫ** ਅਤੇ **ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਲ ਨਕ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"11. **ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਹਰਿਆਣਾ, (1996) 7 SCC 99** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(12) ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

(37) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸਮਝੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਆਚਰਣ ਮੰਨੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।

(38) ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ/ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਬੈਚ

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਗੇ।

(39) ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਕਮ। ਇਹ ਸਹੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

(40) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਵੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਓ ਮੋਟੋ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਾਫੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ 'ਜੀ' ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੰਬੇ ' ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ , ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਜੋ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ:

(41) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਐਕਟ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ -

(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2):

“....ਹਾਈਕੋਰਟਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰੈਫਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਇੰਨਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ -

“ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਘੱਟਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ।

(7) ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੁਬਾਨੀ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਨੋਟਰੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ, ਜੀ-1003 ਮਿਤੀ 29.4.1953 ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ 1 ਮਈ 1953 ਦਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ E. 41-09/53 (ਦਫਤਰ ਕਾਪੀਆਂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਾਈਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ 'ਜੀ' ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨ। ਇਹ

(Mahesh Grover, J.) ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਅਤੇ 11(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

- (8) ਮਿਸਟਰ ਜੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ "ਸ਼ਿਕਾਇਤ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

(Mahesh Grover, J.)

ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ "ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਤੀ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

(41) ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਜ਼ ਐਕਟ (ਹੁਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ *ਡਿਹੋਰਸ*, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

(42) ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫਜ਼ੂਲ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ. ਇਹ ਨਿਰੋਧਕ ਖਰਚੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ।

(43) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸਕਿੱਪਰ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰ⁵ ਵਿੱਚ** ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:

(17) ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਫਰਤ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ": ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਫਰਤ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। **ਮੁਹੰਮਦ ਇਦਰੀਸ ਬਨਾਮ ਆਰਜੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂਜੀ [1985 (1) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 598]**, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੇ ਬੌਧੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਲੰਘਣਾ (ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ)।

(Mahesh Grover, J.)

18 – 20

**

**

**

**

(21) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਲਾਮੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਂ ਹੋਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 129-ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(44) **ਆਲ ਬੰਗਾਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸੀਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ**⁶ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਹੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1975 ਮਦਰਾਸ 270 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੁੱਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 20, 21 ਅਤੇ 22.03.2005 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1-4 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਖ਼ਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਾਂਗੇ। ਪਾਲਣਾ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਲੀਬਿਤ ਹੈ।

(45) ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਬੇਚੈਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਣ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(46) ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(47) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

(48) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(49) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਰਨ (ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਦਫਨਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(50) ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(51) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।

(52) ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

(Mahesh Grover, J.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ